

vonnis

IN NAAM VAN DE KONING

RECHTBANK MIDDEN-NEDERLAND

Civiel recht
handelskamer

locatie Utrecht

zaaknummer / rolnummer: C/16/514516 / KG ZA 20-665

Vonnis in kort geding van 23 april 2021

in de zaak van

de stichting
STICHTING BREIN,
gevestigd in Amsterdam en kantoorhoudende te Hoofddorp,
eiseres,
advocaten mr. D.J.G. Visser en mr. P. de Leeuwe te Amsterdam,

tegen

de coöperatie
COÖPERATIEVE RABOBANK U.A.,
statutair gevestigd te Amsterdam en kantoorhoudende te Utrecht,
gedaagde,
advocaten mr. J.R. Spauwen en mr. E. Jagt te Amsterdam.

Partijen zullen hierna BREIN en Rabobank genoemd worden.

1. De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de dagvaarding van 13 januari 2021 met producties 1 tot en met 34
- de op 17 maart 2021 van BREIN ontvangen producties 35 tot en met 59
- de op 2 april 2021 van BREIN ontvangen producties 60 tot en met 75
- de op 2 april 2021 van Rabobank ontvangen conclusie van antwoord met productie 1
- de mondelinge behandeling van 7 april 2021
- de pleitnota van BREIN
- de pleitnota van Rabobank.

1.2. Daarna is besloten dat er een vonnis komt.

2. Waar gaat de zaak over?

2.1. Een anonieme derde (hierna: NN) maakt op grote schaal inbreuk op de auteursrechten en naburige rechten van degenen van wie BREIN de belangen behartigt. Die inbreuk vindt plaats doordat NN via een website IPTV-pakketten verkoopt die (via een hyperlink) toegang bieden tot ongeautoriseerde kopieën van films, tv-series en (live)streams

van (betaal)kanalen. Het gaat daarbij om meer dan 10.000 zenders en meer dan 85.000 on-demandwerken. NN is thans de grootste aanbieder van illegale IPTV in Nederland.

2.2. De website waarop de illegale IPTV-pakketten werden aangeboden, was tot enige maanden geleden de website www.gofastiptv.eu, die in het afgelopen jaar ruim 5.000 unieke bezoekers per maand trok. De aankoopssom is € 15 voor een pakket van een maand, € 30 voor een pakket van drie maanden, € 45 voor een pakket van zes maanden en € 80 voor een pakket van een jaar.

2.3. BREIN heeft allerlei acties ondernomen en onderzoek gedaan om de identiteit van NN te achterhalen, maar dat is haar niet gelukt. Een overzicht daarvan volgt hierna.

2.4. Op de website stond vermeld dat contact kon worden opgenomen via het emailadres gofast.iptv@zohomail.com. BREIN heeft op de website testaankopen gedaan en daarop vanaf het emailadres infofastiptv.eu het verzoek gekregen om op een rekening van de Rabobank met het nummer [REDACTED], ten name van 'DB-DB', 'DBgofast' of [REDACTED] betalen. Ook is BREIN te kennen gegeven dat zij kon betalen via PayPal (een account op naam van 'Gofast Hosting') op het adres [REDACTED]@protonmail.com.

2.5. BREIN heeft sommatiebrieven gestuurd naar de emailadressen support@iptvgo.eu, [REDACTED]@protonmail.com, go.fast.iptv@zohomail.com en info@gofastiptv.eu. Van het laatstgenoemde adres kreeg BREIN een antwoord dat daar een met name genoemde persoon achter zit, maar BREIN heeft bij onderzoek naar die persoon geen aanwijzingen gevonden dat die persoon met de kwestie te maken heeft. Van het adres [REDACTED]@protonmail.com (dat ook in de domeinnaamregistratie van gofastiptv.eu staat) is geen reactie ontvangen op de sommatiebrief. Het is niet zinvol om protonmail om nadere gegevens te vragen, omdat het om een anonieme emaildienst gaat. Ook van de adressen gofast.iptv@zohomail.com en support@iptvgo.eu werd geen reactie ontvangen.

2.6. BREIN heeft voorts sommatiebrieven gestuurd naar de houders van de IP-adressen waarop de website gehost staat, respectievelijk stond: Strato AG en Bashir Group B.V. (nu geheten Versio B.V.). Strato AG heeft daarop gemeld dat haar desbetreffende klant J. [REDACTED] is, wonende [REDACTED], [REDACTED] Roosendaal. Op dat adres woont echter niemand met die naam. Van Versio B.V. heeft BREIN vernomen dat het in haar geval gaat om de klant [REDACTED], emailadres [REDACTED], geblokkeerd emailadres [REDACTED]@protonmail.com, telefoonnummer [REDACTED], wonende [REDACTED]. Dat telefoonnummer is van iemand die niets met de kwestie te maken heeft en op dat adres woont of werkt niemand met die naam en is een advocatenkantoor gevestigd dat niets met de kwestie te maken heeft.

2.7. Verder heeft BREIN desgevraagd van Versio B.V. vernomen dat aan haar, voor de instandhouding van de website, meermalen met prepaid creditcards is betaald en eenmaal door overboeking vanaf de Bunq-bankrekening [REDACTED], op naam van J. [REDACTED]. Bunq B.V. heeft BREIN desgevraagd meegedeeld dat die bankrekening op naam staat van J. [REDACTED], wonende [REDACTED] Roosendaal. Ook op dat adres woont niemand met die naam. Bovendien heeft in de Nederlandse GBA nooit iemand met die naam ingeschreven gestaan.

2.8. Bunq B.V. heeft verder nog aan BREIN meegedeeld dat zij in verband met de bankrekening beschikt over het emailadres haveluck@protonmail.com en het telefoonnummer +31 [REDACTED] dat was gebruikt bij het openen van de rekening. Op een sommatiebrief van BREIN aan dat emailadres kwam geen reactie. Het telefoonnummer bleek uitgegeven aan KPN Mobile B.V., die het in gebruik heeft gegeven aan Lebara Mobile Group B.V. Van haar heeft BREIN vernomen dat het nummer was gekoppeld aan een prepaid-abonnement, dat de simkaart tweemaal is opgewaardeerd met opwaardeercodes die zijn gekocht in winkels in Rotterdam en Hoofddorp en dat daarvan geen verdere gegevens beschikbaar zijn.

2.9. De naam 'Gofast Holding' (zoals vermeld op het Paypalaccount) is niet als handelsnaam ingeschreven in het Nederlandse handelsregister. Er is (blijkens zoekresultaten van Google) een onderneming met de naam 'Gofast Holding Ltd' ingeschreven in Cardiff in het VK, alwaar het 'Companies House default adress' is gevestigd. Dit betreft het registratieadres van ondernemingen die op een onjuist adres ingeschreven staan. Dit onjuiste registratieadres van Gofast Holding Ltd was 5H Ash Tree, Nottingham, VK, waarbij J. [REDACTED] als haar directeur en secretaris stond vermeld en waarbij ook stond vermeld dat deze [REDACTED] Braziliaanse nationaliteit heeft en geboren is in juli 1951. Het Companies House heeft Gofast Holding Ltd inmiddels, vanwege de onjuiste gegevens, uitgeschreven. De onjuistheid van het adres in Nottingham volgt uit het feit dat aldaar (blijkens de onderzoeksresultaten van een door BREIN in het VK ingeschakelde deurwaarder) een thans niet meer actief accountantskantoor is gevestigd dat 390 buitenlandse, niet-bestaande, entiteiten op dat adres heeft ingeschreven. In het handelsregister van het VK heeft nimmer iemand met de naam J. [REDACTED] ingeschreven gestaan. Paypal weigert zonder daartoe strekkend rechterlijk bevel aan BREIN te vertellen wie haar accounthouder is.

2.10. De betaalomgeving op de website is gewijzigd. Klanten werden sindsdien, na een bestelling, ten behoeve van de betaling doorgeleid naar www.acs-hosting.eu. Op dat adres is vermeld dat contact kan worden gelegd via support@acs-hosting.eu en wordt een Amerikaans telefoonnummer vermeld, dat echter buiten gebruik is. Ook staan daar algemene voorwaarden, waarin is vermeld dat 'Acs-hosting.eu B.V.' is gevestigd op de Tingietersweg 56 in Haarlem. Een bedrijf met die naam komt op dat adres in het handelsregister niet voor en is daar ook niet gevestigd. Een sommatiebrief van BREIN aan support@acs-hosting.eu is onbeantwoord gebleven. De bekende tussenpersonen van de website www.acs-hosting.eu zijn in het buitenland gevestigd en weigeren zonder een daartoe strekkend rechterlijk bevel om klantgegevens te verstrekken. Twee van hen verstrekten die gegevens desgevraagd wel aan BREIN, maar daarbij bleek het te gaan om het voornoemde valse adres van J. [REDACTED] in Roosendaal en een vals Portugees adres van ene [REDACTED]. Bij de uitgifte-instantie van eu.domeinen waren van de betrokkenen van het genoemde eu-domein slechts (in Nederland opgewaardeerde) prepaid telefoonnummers bekend.

2.11. Ook heeft BREIN aan in Londen en Brazilië gevestigde bedrijven met de naam ACS Hosting brieven en emails gestuurd, die onbeantwoord bleven.

2.12. De betalingen die via ACS Hosting aan NN werden verricht, zijn overgeboekt op rekeningen van Citibank en Wirecard Bank. Citibank beschikt niet over NAW-gegevens van

NN. Haar rekeninghouder is een in Ierland gevestigde betaalprovider en NN is waarschijnlijk klant van die betaalprovider.

2.13. Thans worden via de website nog enkel illegale IPTV-pakketten verkocht aan al bestaande klanten, die daarvoor uitsluitend via Bitcoin of Transferwise kunnen betalen, waartoe contact moet worden gelegd met ipcloudvps.com. Dit betreft een anoniem geregistreerd domein. De providers van dit domein willen geen klantgegevens aan BREIN verstrekken zonder daartoe strekkend rechterlijk bevel, net als Transferwise.

2.14. Via de website www.iptvgo.eu kunnen nieuwe klanten thans illegale IPTV-pakketten kopen. Deze website is identiek aan de website www.gofastiptv.eu en maakt gebruik van een aan ACS-hosting identieke betaalomgeving, op de domeinen www.amdhosted.com en ischosting.com, beide anoniem geregistreerde websites. De providers van deze websites weigeren medewerking met BREIN. De gegevens die bij de uitgifte-instantie van eu.domeinen over het genoemde eu-domein bekend zijn, wijzen naar ene [REDACTED], gevestigd op het adres van Hotel Lisboa in Lissabon, Portugal. De email die Brein zond aan support@iptvgo.eu - het emailadres behorende bij de genoemde website - bleef onbeantwoord.

2.15. De bovenstaande door BREIN gevolgde sporen, hebben niet er niet toe geleid dat de identiteit van NN bekend is geworden. Rabobank is op grond van wet- en regelgeving verplicht om klanten te identificeren en te verifiëren, voordat zij daarmee een zakelijke relatie aangaat. Nu NN (of iemand anders die mogelijk tot NN kan leiden) een rekening van de Rabobank heeft gebruikt, heeft Rabobank dus geverifieerde identificerende gegevens van NN(of die ander). BREIN ziet Rabobank daarom als de minst bezwaarlijke en hoogstwaarschijnlijk laatste mogelijkheid om te identiteit van NN te achterhalen en de grootschalige inbreuk te stoppen. BREIN heeft Rabobank gesommeerd de klantgegevens die horen bij het door/ten behoeve van NN gebruikte rekeningnummer te verstrekken, maar Rabobank geeft deze gegevens niet, uit privacyoverwegingen. Met dit kort geding wil BREIN ervoor zorgen dat Rabobank deze gegevens alsnog verstrekt.

3. Hoe oordeelt de voorzieningenrechter?

3.1. De voorzieningenrechter geeft BREIN gelijk en zal Rabobank veroordelen de bij haar bekende NAW-gegevens, die zijn gekoppeld aan het bankrekeningnummer dat is gebruikt door of ten behoeve van NN, aan BREIN bekend te maken. Hieronder wordt uitgelegd hoe de voorzieningenrechter tot dit oordeel is gekomen.

3.2. Het vereiste spoedeisende belang is aanwezig, nu het gaat om het beëindigen van een gestelde onrechtmatige situatie. Dat de situatie waarin voor de aankoop van een illegaal IPTV-pakket kon worden betaald op de Rabobankrekening thans niet meer bestaat, maakt dat niet anders. BREIN heeft er immers niet alleen belang bij dat zij zo spoedig mogelijk zicht krijgt op de toenmalige situatie, maar zij heeft voldoende aannemelijk gemaakt dat dat zicht ook van belang is voor het tegengaan van de huidige situatie rond de illegale pakketverkoop, zoals hierna wordt overwogen.

3.3. BREIN legt aan haar vordering primair artikel 6:162 BW, subsidiair artikel 28 lid 9 Aw en meer subsidiair artikel 843a Rv ten grondslag. Rabobank vindt dat de zaak moet worden beoordeeld aan de hand van artikel 843a Rv, waarbij zij overigens wel dezelfde

toetsingscriteria noemt als BREIN bij haar primaire grondslag. Volgens Rabobank staat de AVG aan toewijzing in de weg.

3.4. Allereerst moet worden bepaald welk toetsingskader hier geldt. De Hoge Raad heeft in 2005 geoordeeld (ECLI:NL:HR:2005:AU4019, Lycos/█) dat een hostingprovider onrechtmatig handelt als zij identificerende gegevens van een websitehouder niet aan een derde verstrekt, in het geval:

- a. het voldoende aannemelijk is dat de informatie die de websitehouder op de website heeft geplaatst mogelijk onrechtmatig en schadelijk tegenover de derde is;
- b. de derde er een reëel belang bij heeft om de identificerende gegevens te verkrijgen;
- c. het aannemelijk is dat er in dit concrete geval geen minder ingrijpende mogelijkheid is om de identificerende gegevens te achterhalen;
- d. de afweging van de belangen van de derde, de serviceprovider en de websitehouder in het voordeel van de derde uitvalt.

De Hoge Raad heeft ook geoordeeld dat dan is voldaan aan artikel 8 sub f van de Wet bescherming persoonsgegevens (nu artikel 6 lid 1 sub f AVG).

3.5. Anders dan Rabobank aanvoert geldt het bovenstaande toetsingskader niet uitsluitend voor het geval waarin een hostingprovider wordt aangesproken op het verstrekken van klantgegevens. De genoemde voorwaarden moeten ook toepasselijk worden geacht in een geval, zoals hier, waarin een ander dan een hostingprovider over klantgegevens beschikt en op die gegevens aanspraak wordt gemaakt door een derde die daarbij belang stelt te hebben. Dat Rabobank een bank is maakt dat niet anders. Haar bijzondere maatschappelijke positie zal, in haar voordeel, meegewogen moeten worden als onderdeel van de onder 3.4 bij d. genoemde afweging. Dat die positie niet in absolute zin aan toewijzing in de weg staat, volgt uit het oordeel van het Europese Hof van Justitie in 2015, dat ook van een bank (die zich op een landelijke regel van geheimhouding kan beroepen) in voorkomend geval kan worden verlangd dat zij identificerende gegevens aan een derde verstrekt (ECLI:EU:C:2015:485 Coty Germany/Stadtsparkasse Magdeburg). De voorzieningenrechter volgt Rabobank ook niet in haar standpunt dat Lycos/█ is achterhaald, omdat artikel 843a Rv inmiddels een passendere - want specifiekere - grondslag biedt. Dat artikel 843a Rv het mogelijk maakt om informatie van derden te vorderen en dat de 'houder' van die informatie op grond van dat artikel verplicht kan zijn aan die vordering te voldoen, laat onverlet dat de weigering bepaalde informatie te verstrekken onrechtmatig kan zijn. Daarbij is dan nog daargelaten dat ook in het geval BREIN haar vordering primair op artikel 843a Rv had gebaseerd, de vier genoemde voorwaarden een passende toets voor die grondslag hadden gevormd.

Ad a Mogelijke inbreuk is voldoende aannemelijk

3.6. Rabobank betwist niet dat NN grootschalig inbreuk maakt op de auteursrechten en de naburige rechten van degenen wiens belangen BREIN behartigt en dat die inbreuk mede mogelijk werd gemaakt doordat NN over de Rabobankrekening beschikte, omdat aangekochte IPTV-pakketten pas aan de klant werden geleverd na betaling op die rekening. Daarmee is voldaan aan de eerste voorwaarde uit het arrest Lycos/Pesser, toegespitst op de huidige casus.

Ad b BREIN heeft een reëel belang bij afgifte van de gegevens

3.7. Rabobank betwist terecht niet dat BREIN er een reëel belang bij heeft om NN te identificeren, om zo de inbreuk te kunnen stoppen en op te kunnen treden tegen de

inbreuken die al hebben plaatsgevonden, maar zij betwist wél dat haar rekeninghouder NN is. Rabobank zegt daarover het volgende. Het staat niet vast dat de rekeninghouder de website exploiteert, want het kan gaan om een katvanger. De rekeninghouder heeft bovendien al sinds een jaar geen bankrekening meer bij Rabobank en de website maakt inmiddels gebruik van andere betaalmogelijkheden, mogelijk met hulp van een andere katvanger. Het is daarom maar de vraag of afgifte van de NAW-gegevens van de rekeninghouder leidt tot beëindiging van het inbreukmakende handelen. Daarom heeft BREIN geen reëel belang bij afgifte van de gevorderde gegevens, zo zegt Rabobank.

3.8. De voorzieningenrechter is van oordeel dat BREIN wel degelijk een reëel belang heeft bij afgifte van de NAW-gegevens van de klant van Rabobank, zodat zij de inbreuk kan (trachten te) stoppen en op kan (trachten te) treden tegen de gevolgen van de al gepleegde inbreuken. Dat belang geldt voor het geval de rekeninghouder van Rabobank NN is, maar ook voor het geval dat dat niet NN is, maar iemand die zijn bankrekening ter beschikking heeft gesteld van de inbreukmakende praktijk van NN. In het eerste geval komt BREIN direct de identiteit van NN te weten, in het tweede geval brengt de te verstrekken informatie BREIN een stap dicht bij de onthulling van de identiteit van NN. In beide gevallen helpt dat BREIN in haar terechte streven de inbreuk door NN tegen te gaan.

Ad c Er is geen minder ingrijpende mogelijkheid om deze gegevens te achterhalen (subsidiariteit)

3.9. Rabobank zegt dat er nog een heleboel andere, minder bezwarende en effectievere, wegen openstaan om de identiteit van NN te achterhalen en dat BREIN die wegen moet bewandelen. Zeker nu het, volgens haar, helemaal niet zeker is dat via Rabobank de identiteit van de inbreukmaker wordt achterhaald en/of de inbreuk wordt gestopt (zie 3.7). BREIN heeft volgens Rabobank nog de volgende mogelijkheden niet benut:

1. BREIN kan de betaaldienstverlener die aan de rekening bij Citibank is gekoppeld aanspreken om de persoonsgegevens te ontvangen van degene aan wie de betaaldienstverlener de ontvangen gelden uitbetaalt;
2. BREIN kan een procedure starten tegen PayPal en Transferwise om een rechterlijk bevel tot afgifte te krijgen;
3. Wirecard Bank heeft niet gereageerd op een sommatie van BREIN en BREIN heeft het daarbij gelaten;

Dit zijn alle drie mogelijkheden om de persoonsgegevens te achterhalen van de persoon die op dit moment of tot voor kort de gelden ontving afkomstig uit exploitatie van de website, zodat er volgens Rabobank een grotere kans is dat op deze manier de inbreuk daadwerkelijk gestopt kan worden. Daarnaast kan BREIN ook nog:

4. een procedure starten tegen Zohomail om een rechterlijk bevel tot afgifte te krijgen;
5. actie ondernemen jegens Protonmail, nu Protonmail niet heeft gereageerd op een sommatie van BREIN en BREIN het daarbij heeft gelaten;
6. bij de hostingprovider van de website www.iptvgo.eu, Cloudflare, aandringen op verwijdering daarvan;
7. Google en Namecheap (de hosts van de verschillende websites die aan de website www.iptvgo.eu zijn gekoppeld) benaderen;
8. verdere actie ondernemen jegens de twee ACS-bedrijven; deze hebben niet gereageerd op een sommatie van BREIN en BREIN heeft het daarbij gelaten en heeft ook niet geprobeerd de verantwoordelijke personen achter die bedrijven te achterhalen;
9. de strafrechtelijke weg bewandelen door aangifte te doen.

3.10. BREIN heeft hierop gereageerd als volgt. BREIN heeft heel veel moeite gedaan en heel veel kosten gemaakt (zo'n € 40.000 in de afgelopen maanden) om de identiteit van de inbreukmaker te achterhalen. Zij heeft alle betrokken partijen gesommeerd. Dit betreft buitenlandse partijen die:

- alleen informatie verstrekken na een gerechtelijk bevel, en/of
- die geen gegevens kunnen verstrekken omdat er anoniem van hun diensten gebruik wordt gemaakt (Protonmail) en/of
- die waarschijnlijk geen rechtstreekse identificerende gegevens van NN hebben, maar alleen gegevens van een betaalprovider (Transferwise en Wirecard Bank; net als bij Citibank het geval was), en/of
- die (omdat zij, anders dan Rabobank, niet gebonden zijn aan de Wft of vergelijkbare buitenlandse wetgeving) enkel over niet geverifieerde en dus waarschijnlijk valse klantgegevens beschikken.

Daarbij telt dat het PayPal-account waarschijnlijk aan de Rabobankrekening is gekoppeld. Van BREIN kan daarom niet worden verwacht dat zij, en dan ook nog in het buitenland, tegen die partijen optreedt, met alle kosten van dien. De inbreukmaker weet inmiddels dat BREIN naar hem op zoek is en doet steeds meer moeite om te onvindbaar te blijven. Het gaat bovendien in deze zaak om een Nederlandse website, waarschijnlijk geëxploiteerd door in Nederland wonende personen (aankwijzing: in Nederland zijn de prepaid-abonnementen opgewaardeerd, zie 2.8 en 2.10). Er is dus een grote kans dat de gegevens van Rabobank naar NN leiden, waarna BREIN de inbreuk en de gevolgen daarvan kan tegengaan.

Tot slot biedt de strafrechtelijke weg onvoldoende soelaas. Er wordt maar in een beperkt aantal zaken tot vervolging overgegaan en vervolging duurt dan lang. Bovendien blijkt uit vaste rechtspraak dat inbreuken primair civielrechtelijk moeten worden aangepakt. Bij deze stand van zaken is voldaan aan de eis van subsidiariteit: het is het minst ingrijpend dat Rabobank de bij haar bekende NAW-gegevens verstrekt, alles volgens BREIN.

3.11. De voorzieningenrechter vindt het aannemelijk dat er in dit concrete geval geen minder ingrijpende mogelijkheid is om de identificerende gegevens van degene die (direct of indirect) bij de inbreuk betrokken is te achterhalen, dan afgifte van de NAW-gegevens door Rabobank. Het is niet zo dat pas aan dit criterium is voldaan als er geen enkele andere optie meer openstaat. BREIN heeft zich heel veel moeite en kosten getroost om andere sporen te bewandelen, zoals in hoofdstuk 2 van dit vonnis is weergegeven, maar zonder enig resultaat. Het is, op de door BREIN aangevoerde gronden, zoals onder 3.10 weergegeven, niet te verwachten dat de door Rabobank genoemde alternatieven op een aanvaardbare termijn en met een voldoende kans van slagen, tot het door BREIN terecht nagestreefde doel zullen leiden.

Ad d De belangenafweging valt in het voordeel van BREIN uit (proportionaliteit)

3.12. Volgens Rabobank moet de belangenafweging in het nadeel van BREIN uitvallen. Zij vindt dat het belang van haar rekeninghouder bij privacy en haar eigen belang als bank en als vrije ondernemer zwaarder wegen dan het belang van BREIN en onderbouwt dit als volgt.

Met betrekking tot de belangen van haar rekeninghouder zegt Rabobank dat er geen wettelijke plicht bestaat tot het verstrekken van de NAW-gegevens en dat afgifte daarvan ook niet noodzakelijk is, mede gelet op artikel 8 lid 2 EVRM. Nu de rekening al een jaar is opgeheven, het zeer wel mogelijk is dat de klant een katvanger is, het gaat om gevoelige gegevens, de klant in deze procedure geen stem heeft, afgifte onomkeerbaar (en een hoger

beroep daardoor zinloos) is en mogelijk grote gevolgen heeft omdat BREIN wellicht een grote schadeclaim tegen de rekeninghouder zal instellen, levert het voor de rekeninghouder een onaanvaardbaar risico op als de gegevens worden verstrekt. Daarbij komt nog dat de rekeninghouder er geen rekening mee hoefde te houden dat de gegevens zouden worden verstrekt.

Met betrekking tot haar eigen recht op vrij ondernemerschap, zegt Rabobank dat het verzoek tot afgifte van NAW-gegevens, zoals gedaan door BREIN, een te grote belasting is op haar normale bedrijfsvoering, zeker nu er geen verband is tussen Rabobank en het vermeende inbreukmakende handelen van de rekeninghouder. Rabobank verzorgt immers slechts het bankverkeer.

Afgifte van de NAW-gegevens van de rekeninghouder is om deze redenen disproportioneel, zo zegt Rabobank.

3.13. De voorzieningenrechter volgt Rabobank hierin niet. De belangenafweging valt in het voordeel van BREIN uit, en wel hierom:

NN is de grootste aanbieder van illegale IPTV in Nederland, die daarmee op onrechtmatige wijze grote bedragen geld verdient en zich opzettelijk anoniem houdt, om zo lang mogelijk door te kunnen gaan met inbreuk maken. BREIN vordert alleen gegevens waarmee de identiteit van de (mogelijke) inbreukmaker kan worden achterhaald. Als de rekeninghouder een katvanger blijkt te zijn zal BREIN die naar haar zeggen ook als zodanig behandelen, dat wil zeggen niet als inbreukmaker zelf, maar als betrokkene bij de inbreuk en als bron van informatie over NN. Dat betekent dat zij aan deze persoon zal vragen om alle bij hem bekende informatie aan BREIN te verstrekken en zij zal eventueel verlangen dat die persoon een voor hem haalbaar boetebedrag betaalt. Dat is een gerechtvaardigd voornemen van BREIN, omdat de eventuele katvanger zich er van bewust moet zijn geweest of op zijn minst genomen heeft moeten vermoeden dat de terbeschikkingstelling van diens bankrekening een illegaal doel diende als hier (naar aard en omvang) aan de orde. Wanneer de rekeninghouder NN zelf is, is diens belang dat zijn NAW-gegevens niet aan BREIN bekend worden als vanzelfsprekend ondergeschikt aan het belang van BREIN om door kennisneming van die gegevens de bedoelde inbreuk te kunnen stoppen en NN aansprakelijk te stellen. Het belang van BREIN om de inbreuk te stoppen, prevaleert daarom (in beide gevallen) boven het recht van privacy van de rekeninghouder.

Ook de belangen van Rabobank wegen niet zwaarder dan het belang van BREIN. Rabobank beschikt over geverifieerde identificerende gegevens van de rekeninghouder en kan die, nu het om een concreet en gemakkelijk in te willigen verzoek gaat zonder praktische moeite verschaffen. De contractuele relatie met de rekeninghouder en het 'bankgeheim' waarop Rabobank zich in dat verband beroept, staan niet aan het verstrekken in de weg. Weliswaar gaat het daarbij om een zwaarwegend belang aan de zijde van Rabobank (en haar rekeninghouder), waardoor slechts in een uitzonderlijk geval een verplichting bestaat gegevens aan een derde te verstrekken, maar een dergelijk uitzonderlijk geval doet zich hier voor. Dat Rabobank eerder niet wist van de wijze waarop de desbetreffende rekening werd gebruikt, is daarbij niet van belang.

Belangenafweging valt niet anders uit in kader AVG

3.14. Rabobank voert nog aan, naar de voorzieningenrechter verstaat: in het kader van de bedoelde belangenafweging, dat reeds het doelbindingsbeginsel van artikel 5 van de AVG niet toelaat dat gegevens aan een derde worden verstrekt voor een doel dat onverenigbaar is met het doel waarvoor de gegevens oorspronkelijk zijn verworven. In dit geval is niet voldaan aan de verenigbaarheidstoets van artikel 6 lid 4 AVG. Daarnaast moet Rabobank de

23 april 2021

rekeninghouder op grond van artikel 13 AVG informeren over het doel van de gegevensverwerking en de ontvangers van de gegevens. In het door Rabobank gehanteerde en van haar contractuele relatie met de rekeninghouder deel uitmakende Privacy Statement staat niets over de situatie dat NAW-gegevens aan BREIN worden verstrekt ter bestrijding van een auteursrechtinbreuk of over een vergelijkbare situatie. Ook op grond van haar bijzondere rol als bank hoefde de rekeninghouder niet te verwachten dat Rabobank zijn NAW-gegevens zal verstrekken, zo zegt Rabobank. Reeds op grond van dit een en ander moet de belangenafweging die dient plaats te vinden in het nadeel van BREIN uitvallen, aldus Rabobank.

3.15. BREIN is het niet eens met het standpunt van Rabobank. Als aan alle eisen uit Lycos/ [REDACTED] voldaan, dan is er ook sprake van een rechtmatige verwerking van persoonsgegevens in de zin van artikel 6 lid 1 sub f AVG. Het doelbindingsbeginsel van artikel 5 AVG staat niet aan afgifte in de weg. Aan de verenigbaarheidstoets van artikel 6 lid 4 AVG is namelijk voldaan als er een wettelijke verplichting bestaat voor de verwerking en die is er, namelijk artikel 6:162 BW, artikel 28 lid 9 Aw en artikel 843a Rv. De redenering van Rabobank leidt er toe dat afgifte van de gevorderde gegevens niet mogelijk is, zolang zij het doel van de gegevensverwerking niet herformuleert en dat kan niet de bedoeling zijn. In dit geval geldt de informatieplicht van artikel 13 AVG niet, nu deze is uitgezonderd op grond van artikel 41 UAVG. Als er toch getoetst moet worden aan artikel 6 lid 4 AVG, geldt dat het verstrekken van de NAW-gegevens van de klant wél in overeenstemming is met het oorspronkelijke doel. Rabobank zegt namelijk zelf dat het nakomen van wettelijke verplichtingen één van de verzameldoelen van de gegevensverwerking is. Daarbij komt nog dat uit het Privacy Statement van Rabobank blijkt dat de klant toestemming heeft gegeven voor verwerking van persoonsgegevens voor "fraudebestrijding" en "om schade aan derden te voorkomen" en Rabobank noemt daarin ook dat er gegevens aan private organisaties kunnen worden verstrekt, aldus - telkens - BREIN.

3.16. Het komt hier aan op een afweging van het belang van (degenen die zijn aangesloten bij) BREIN op te kunnen komen tegen inbreuken op het grondrecht van ongestoord genot van eigendom (i.c. auteursrecht), tegenover het grondrecht van bescherming van persoonsgegevens (voor zover de rekeninghouder van Rabobank een natuurlijk persoon is). Anders gezegd dient hier enerzijds het bepaalde in en krachtens de EU-richtlijn 2004/48 (de IE-richtlijn) afgewogen te worden tegen het bepaalde in en krachtens de EU-verordening 2016/679 (de AVG). Het eerstgenoemde recht brengt mee dat de rechter in verband met een geding wegens inbreuk op een intellectueel eigendomsrecht (dus ook in een kort geding als dit), op gerechtvaardigd en redelijk verzoek van de eiser kan gelasten dat informatie over - voor zover hier van belang - een bij de inbreuk betrokken persoon zoals de in geding zijnde rekeninghouder, wordt verstrekt aan de rechthebbende. Het als tweede genoemde recht brengt mee dat de rekeninghouder (en achter hem Rabobank) de bescherming geniet die de AVG voorschrijft en die, naar de voorzieningenrechter begrijpt, mede bepalend is geweest voor het door Rabobank aangehaalde Privacy Statement. Daaruit volgt reeds dat niet steeds de enkele omschrijving van het doel waartoe persoonsgegevens zijn verwerkt, in de weg staat aan toewijzing van een vordering als hier aan de orde is. De voorzieningenrechter is van oordeel, mede gezien al hetgeen overigens onder 3.6 tot en met 3.13 is overwogen, dat ook in het licht van de bedoelde afweging van rechten, de belangen van BREIN hier prevaleren boven die van Rabobank en haar rekeninghouder. Dat inwilliging van het verzoek van BREIN Rabobank ertoe noopt daarvan kennis te geven aan haar rekeninghouder, kan zo zijn, maar legt in haar

voordeel hier geen gewicht in de schaal. Bij het voorgaande is nog daargelaten dat ook het Privacy Statement van Rabobank rept van fraudebestrijding als doel van gegevensverwerking, onder meer 'om schade van derden te voorkomen' en dat het Statement vermeldt dat anderen een gerechtvaardigd belang kunnen hebben bij het verwerken van de gegevens van de Rabobankcliënt en dat die gegevens in sommige gevallen aan die anderen kunnen worden doorgegeven.

3.17. Het bovenstaande leidt er toe dat de vordering van BREIN wordt toegewezen op grond van haar primaire grondslag (artikel 6:162 BW). De subsidiaire grondslagen hoeven daarom niet meer besproken te worden.

3.18. De gevorderde dwangsom wordt afgewezen, omdat Rabobank heeft toegezegd de veroordeling vrijwillig na te komen en er geen reden is om daaraan te twijfelen.

Proceskosten

3.19. Rabobank heeft grotendeels ongelijk gekregen en moet daarom de proceskosten van BREIN betalen. Die kosten worden begroot op:

- betekening oproeping	€	103,83
- griffierecht		656,00
- salaris advocaat		1.016,00
Totaal	€	1.775,83

4. De beslissing

De voorzieningenrechter

4.1. gebiedt Rabobank binnen vijf dagen na betekening van dit vonnis aan de raadsman van BREIN alle bij haar bekende identificerende naam- en adresgegevens te verschaffen van haar (voormalige) houder van rekeningnummer [REDACTED]

4.2. veroordeelt Rabobank in de proceskosten, aan de zijde van BREIN tot op heden begroot op € 1.775,83,

4.3. verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad,

4.4. wijst het meer of anders gevorderde af.

Dit vonnis is gewezen door mr. R.A. Steenbergen en in het openbaar uitgesproken op 23 april 2021

Voor grosse

De griffier van de rechtbank
Midden-Nederland